A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2026. március 12.*

„Fellebbezés – A közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) személyi állománya – Szerződéses nemzetközi alkalmazott az Európai Unió bosznia-hercegovinai különleges képviselőjénél – Egymást követő, határozott időre szóló munkaszerződések – A munkaszerződésnek a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Unióból való kilépését követően történt megszüntetése – Egy olyan tagállam által benyújtott fellebbezés, amely nem avatkozott be a Törvényszék előtti perbe – Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése – A fellebbezés elfogadhatósága – Az »Unió és az alkalmazottai közötti jogviták« fogalma – Csatlakozó fellebbezés – Elfogadhatóság”

A C-728/23. P. sz. ügyben,

a **Spanyol Királyság** (képviseli: M. Morales Puerta, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2023. november 27-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

Robert Stockdale (lakóhelye: Bristol [Egyesült Királyság], képviseli: N. de Montigny avocate)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: M. Bauer és J. Rurarz, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Bizottság** (képviselik: D. Bianchi, G. Gattinara, L. Hohenecker, T. Lilamand és Y. Marinova, később: D. Bianchi, G. Gattinara és L. Hohenecker és Y. Marinova, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ)** (képviselik: S. Marquardt, S. Rodríguez Sánchez-Tabernero és R. Spáč, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Unió bosznia-hercegovinai különleges képviselője** (képviseli: B. Bajic, meghatalmazotti minőségben, segítője: E. Raoult avocate)

alperesek az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: francia.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök, T. von Danwitz, a Bíróság elnökhelyettese (előadó), I. Ziemele, A. Kumin és S. Gervasoni bírák,

főtanácsnok: N. Emiliou,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2025. szeptember 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésében a Spanyol Királyság az Európai Unió Törvényszéke 2023. július 26-i Stockdale kontra Tanács és társai ítéletének (T-776/20, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2023:422) részleges hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék részben helyt adott az elsőfokú eljárás alperesei által Robert Stockdale keresetével szemben felhozott, hatáskör hiányára és elfogadhatatlanságra alapított kifogásoknak, amely kereset elsődlegesen az EUMSZ 263., EUMSZ 268. és EUMSZ 272. cikken alapulva először is az Európai Unió bosznia-hercegovinai különleges képviselője (a továbbiakban: EUKK) 2020. november 17-i, R. Stockdale munkaszerződését 2020. december 31-i hatállyal megszüntető határozata jogellenességének megállapítására és az e határozat miatt őt ért károk megtérítésére, másodszor az EUKK-val fennálló szerződéses jogviszonyának határozatlan idejű munkaszerződéssé való átminősítésére, harmadszor, az Európai Unió Tanácsa, az Európai Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) által a felperesre alkalmazandó egyértelmű jogállás elfogadásának elmaradása miatt az általa állítólagosan elszenvedett károk megtérítésére, másodlagosan pedig az Unió szerződésen kívüli felelősségén alapuló kártérítésre irányult arra hivatkozással, hogy alkalmazásának feltételei sértették alapvető jogait.

2 Csatlakozó fellebbezésében R. Stockdale a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését vagy részleges megváltoztatását kéri annyiban, amennyiben a Törvényszék a keresetét mint elfogadhatatlant részben elutasította.

Jogi háttér

Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya

3 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 50a. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A Törvényszék hatáskörrel rendelkezik az [EUMSZ] 270. cikkének megfelelően az Unió és alkalmazottai közötti jogviták elsőfokú elbírálására, beleértve az egyrészt valamennyi intézmény, szerv vagy hivatal, másrészt pedig azok alkalmazottai közötti azon jogvitákat, amelyek az Európai Unió Bíróságának hatáskörébe tartoznak.”

4 Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A Törvényszék eljárást befejező határozata ellen és annak az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozata ellen a Bírósághoz a megtámadott határozat közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést lehet benyújtani.

Ilyen fellebbezéssel bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították. […]

Az Unió és az alkalmazottai közötti jogviták esetét kivéve fellebbezést nyújthatnak be azok a tagállamok és uniós intézmények is, amelyek a Törvényszék előtt folyó perbe nem avatkoztak be. Ilyen esetekben ezeknek a tagállamoknak és intézményeknek a helyzete az első fokon beavatkozó tagállamok vagy intézmények helyzetével azonos.”

A (KKBP) 2019/1340 határozat

5 Az Európai Unió bosznia-hercegovinai különleges képviselőjének kinevezéséről szóló, 2019. augusztus 8-i (KKBP) 2019/1340 tanácsi határozat (HL 2019. L 209., 10. o.) „A megbízatás végrehajtása” című 4. cikkének szövege a következő volt:

„(1) Az EUKK felel a megbízatás végrehajtásáért a[z Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője] felügyelete alatt.

[…]

(3) Az EUKK-nak szorosan együtt kell működnie az [EKSZ-szel] és annak megfelelő szervezeti egységeivel.”

6 E határozatnak „A csapat létrehozása és összetétele” című 6. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) Az EUKK megbízatása és a hozzá kapcsolódóan rendelkezésre álló megfelelő pénzügyi eszközök keretein belül az EUKK felel a csapat létrehozásáért. A csapatnak rendelkeznie kell többek között a megbízatás keretében szükséges konkrét szakpolitikai kérdésekkel kapcsolatos szakértelemmel. Az EUKK-nak folyamatosan és haladéktalanul tájékoztatnia kell a Tanácsot és a Bizottságot a csapat összetételéről.

(2) A tagállamok, az Unió intézményei és az EKSZ javaslatot tehetnek olyan alkalmazottak kirendelésére, akik az EUKK munkáját segítik. Az ilyen kirendelt alkalmazottak javadalmazását az érintett tagállam, az Unió érintett intézménye vagy az EKSZ fedezi. A tagállamok által az uniós intézményekhez vagy az EKSZ-hez kirendelt szakértőket is ki lehet helyezni az EUKK melletti munkavégzés céljára. A szerződéses nemzetközi alkalmazottaknak tagállami állampolgársággal kell rendelkezniük.

(3) A kirendelt személyzet minden tagjának a küldő tagállam, a küldő uniós intézmény vagy az EKSZ igazgatási fennhatósága alatt kell maradnia, és az EUKK megbízatásának érdekében kell végezniük feladataikat és kell eljárniuk.

A jogvita előzményei

7 A jogvita előzményei, amelyeket a megtámadott ítélet 2–18. pontja ismertet, a jelen eljárás szempontjából a következőképpen foglalhatók össze.

8 R. Stockdale az Egyesült Királyság állampolgára, aki a bosznia-hercegovinai EUKK-nál pénzügyi és adminisztratív vezetői feladatokat látott el.

9 Az EUSZ 33. cikk alapján a Tanács 2002. március 11-én elfogadta az Európai Unió boszniai és hercegovinai különleges képviselőjének kinevezéséről szóló 2002/211/KKBP együttes fellépést (HL 2002. L 70., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 284. o.). Ezt követően a Tanács egymást követően különböző jogi aktusokat fogadott el, amelyekkel megszakítás nélkül EUKK-t nevezett ki Bosznia-Hercegovinában határozott időre szóló megbízatással.

10 R. Stockdale keresetének a jelen ítélet 1. pontjában említett benyújtásának időpontjában (azaz 2020. december 29-én) a bosznia-hercegovinai EUKK-t a 2019/1340 határozat a 2019. szeptember 1. és 2021. augusztus 31. közötti időszakra nevezte ki.

11 R. Stockdale-t a bosznia-hercegovinai EUKK-val kötött első határozott idejű munkaszerződéssel 2006. február 15-én vették fel az ezen EUKK megbízatását meg nem haladó időtartamra. 2007. március 1-jétől kezdődően tizenhat egymást követő határozott idejű munkaszerződést kötött az EUKK-val. Az R. Stockdale által kötött utolsó határozott idejű munkaszerződés (a továbbiakban: a szóban forgó szerződés) 5. pontja értelmében e szerződés a 2019. szeptember 1. és 2021. augusztus 31. közötti időtartamra vonatkozott.

12 Ezzel párhuzamosan R. Stockdale emellett tizenhárom háromoldalú szerződést írt alá a Bizottsággal és a bosznia-hercegovinai EUKK-val, amelyek ideiglenes irodavezetőnek nevezték ki őt 2007. július 1-jétől. Ezek a szerződések kikötötték, hogy az EUKK halála vagy lemondása, a feladatainak ellátásában akadályozó baleset vagy betegség, illetve a Bizottság és ezen EUKK között létrejött finanszírozási megállapodás megszűnése esetén R. Stockdale lesz az EUKK-nak juttatott pénzeszközök kezeléséért felelős személy. Az utolsó ideiglenes irodavezetői szerződést R. Stockdale 2019. október 7-én írta alá.

13 2020. január 24-én az Unió és az Egyesült Királyság képviselői aláírták a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodást (HL 2020. L 29., 7. o.; a továbbiakban: kilépésről szóló megállapodás), amelyet az Unió és az Európai Atomenergia-közösség (Euratom) nevében a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2020. január 30-i (EU) 2020/135 tanácsi határozat (HL 2020. L 29., 1. o.) hagyott jóvá.

14 A kilépésről szóló megállapodás a 185. cikke értelmében 2020. február 1-jén lépett hatályba. E megállapodás 126. cikke átmeneti időszakot állapított meg, amely az említett megállapodás hatálybalépésének napján kezdődött, és 2020. december 31-én ért véget. A kilépésről szóló megállapodás 127. cikkének (6) bekezdése értelmében az uniós jogban a „tagállamokra” való hivatkozást úgy kellett érteni, hogy az magában foglalja az Egyesült Királyságot is.

15 2020. június 24-én R. Stockdale levelet küldött a bosznia-hercegovinai EUKK-nak, amelyben a jogai felől érdeklődött, és hátrányos megkülönböztetésre hivatkozott, ha az EUKK irodáját az ezen államban található uniós küldöttséghez, és következésképpen az EKSZ-hez helyeznék át, és

álláshelyét végül feleslegesnek ítélnék. Különösen azt hangsúlyozta, hogy az EUKK nemzetközi személyzete számára nem biztosítottak végkielégítést vagy munkanélküli ellátásra való jogosultságot, és a nyugdíjjárulékokra vonatkozó rendelkezés sem létezik.

16 2020. július 7-én az EUKK továbbította e kérelmet a Bizottság Külpolitikai Eszközökért Felelős Szolgálatának igazgatójához, jelezve, hogy a felperes kérdéseket tett fel az alkalmazási feltételeire vonatkozóan, többek között a szóban forgó szerződésnek az Egyesült Királyság Unióból való kilépése miatti, valószínűsíthető megszűnése esetére. Az említett szolgálat egyik egységvezetője 2020. július 13-án azt válaszolta, hogy a szolgálat hatásköre nem terjed ki a KKBP személyi állományának humánerőforrás-ügyeire, és azt tanácsolta az EUKK-nak, hogy e tekintetben az EKSZ-szel konzultáljon. Ezenkívül azt is hangsúlyozta, hogy amennyiben R. Stockdale kérelme pénzügyi jellegű, a szóban forgó szerződés rendelkezéseinek megfelelően semmilyen végkielégítés vagy nyugdíjjárulék nem folyósítható számára.

17 2020. szeptember 15-én a bosznia-hercegovinai EUKK továbbította R. Stockdale 2020. június 24-i levelét az EKSZ-nek.

18 R. Stockdale 2020. szeptember 28-án ismét a bosznia-hercegovinai EUKK-hoz fordult, hogy további tájékoztatást kapjon azon lehetőségekről, hogy az átmeneti időszak lejárta után is szolgálatban maradhasson. Miután az EUKK felvette a kapcsolatot a Bizottság Külpolitikai Eszközökért Felelős Szolgálatával, a szolgálat igazgatója 2020. október 2-án azt válaszolta, hogy az Egyesült Királyság állampolgárai tekintetében semmilyen kivétel nem áll fenn, és a szerződésük 2020. december 31-én megszűnik.

19 A bosznia-hercegovinai EUKK 2020. november 17-én meghozta a megszüntető határozatot, amelyben felmondási idővel megszüntette a szóban forgó szerződést, és amely 2020. december 31-én lépett hatályba (a továbbiakban: a megszüntető határozat).

20 2020. november 25-én R. Stockdale kérte a bosznia-hercegovinai EUKK-t, hogy vizsgálja felül a megszüntető határozatot.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

21 A Törvényszék Hivatalához 2020. december 29-én benyújtott keresetlevelében R. Stockdale a Tanács, a Bizottság, az EKSZ és a bosznia-hercegovinai EUKK ellen nyújtott be keresetet, amelyben azt kérte a Törvényszéktől, hogy

– elsődlegesen először is állapítsa meg a megszüntető határozat jogellenességét, másodszor kötelezze az alpereseket az e határozatból eredő nem vagyoni kár megtérítéseként 10 000 euró megfizetésére, harmadszor pedig rendelje el a felperes visszahelyezését, vagy másodlagosan az említett határozatból eredő vagyoni kár megtérítéseként kötelezze az alpereseket 393 850,08 euró összegnek a felperes részére történő megfizetésére (a továbbiakban: első kereseti kérelem);

– elsődlegesen minősítse át a bosznia-hercegovinai EUKK-val fennálló szerződéses jogiszonyát határozott idejű munkaszerződéssé, valamint állapítsa meg, hogy az alperesek megsértették szerződéses kötelezettségeiket, különösen a határozatlan idejű munkaszerződés megszüntetése esetén az érvényes felmondási idő betartására vonatkozó kötelezettségüket (a továbbiakban: második kereseti kérelem);

– elsődlegesen mondja ki, hogy a Tanács, a Bizottság vagy az EKSZ a bosznia-hercegovinai EUKK-nál való alkalmazása során hátrányosan megkülönböztető bánásmódban részesítette őt a díjazása, nyugdíjjogosultságai és az ahhoz kapcsolódó előnyök tekintetében, állapítsa meg, hogy a Tanács, a Bizottság vagy az EKSZ ideiglenes alkalmazottjaként kellett volna őt felvenni, valamint kötelezze őket az abból eredő kárának megtérítésére, hogy a KKBP keretében felvett nemzetközi szerződéses személyzetre nem alkalmazták az Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeket, illetve az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekhez hasonló jogi szabályozást (a továbbiakban: harmadik kereseti kérelem), továbbá

– másodlagosan kötelezze a Tanácsot, a Bizottságot és az EKSZ-t arra, hogy szerződésen kívüli felelősségük alapján fizessenek meg számára 400 000 eurót az alapvető jogai megsértéséből eredő kár miatt (a továbbiakban: negyedik kereseti kérelem).

22 A Bizottság és a Tanács 2021. május 11-én, az EKSZ 2021. május 12-én, a bosznia-hercegovinai EUKK pedig 2021. június 30-án a Törvényszék Hivatalához benyújtott külön beadványában e felek elfogadhatatlansági és a hatáskör hiányával kapcsolatos kifogásokat terjesztettek elő, különösen azzal érvelve, hogy a megszüntető határozat és az R. Stockdale által hivatkozott esetleges szabálytalanságok nem róhatók fel velük szemben.

23 2021. augusztus 30-án R. Stockdale benyújtotta a hatáskör hiányával kapcsolatos és az elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeit, és kérte e kifogások elutasítását.

24 A Törvényszék eljárási szabályzatának 130. cikke alapján úgy határozott, hogy az elsőfokú eljárás felperese által előterjesztett valamennyi kereseti kérelem tekintetében az ügy érdemi vizsgálata előtt határoz a hatásköri és az elfogadhatósági kérdésekről.

25 A megtámadott ítélettel a Törvényszék részben elutasította az alperes felek által felhozott elfogadhatatlansági és a hatáskör hiányával kapcsolatos kifogásokat.

26 Mindenekelőtt, amint az a megtámadott ítélet 167. pontjából kitűnik, a Törvényszék megállapította, hogy hatáskörrel rendelkezik az első kereseti kérelem elbírálására mind az EUMSZ 263. cikk alapján a megszüntető határozat jogszerűségének felülvizsgálata iránti kérelem tekintetében, amely határozat az Uniónak a Szerződések alapján létrehozott egyik szervezete, azaz a bosznia-hercegovinai EUKK által elfogadott határozatnak minősül, mind pedig az EUMSZ 268. cikk alapján az említett határozat miatt állítólagosan elszenvedett nem vagyoni és vagyoni kár pénzbeli megtérítése iránti kérelem tekintetében. A Törvényszék, miután a megtámadott ítélet 139. pontjában a bosznia-hercegovinai EUKK-t tekintette a megszüntető határozatot elfogadó uniós szervnek, arra a következtetésre jutott a megtámadott ítélet említett 167. pontjában, hogy e kérelmek a bosznia-hercegovinai EUKK-t érintő részükben elfogadhatók, a Tanácsot, a Bizottságot és az EKSZ-t érintő részükben viszont elfogadhatatlanok.

27 Ezzel szemben, ami R. Stockdale arra irányuló kérelmét illeti, hogy a Törvényszék rendelje el a bosznia-hercegovinai EUKK személyi állományába való visszahelyezését, a megtámadott ítélet 168. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék megállapította hatáskörének hiányát azon az alapon, hogy az uniós bíróság főszabály szerint még kártérítési kereset keretében sem utasíthat valamely uniós intézményt, szervet vagy hivatalt e hatóság előjogainak sérelme nélkül.

28 Ezt követően, ami a második kereseti kérelmet illeti, azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 169. pontjában hatáskörének hiánya miatt teljes egészében elutasította. Egyrészt ugyanis ezen ítélet 84. pontjában rámutatott arra, hogy nem rendelkezik hatáskörrel a R. Stockdale

munkáltatójának minősülő bosznia-hercegovinai EUKK kötelezése iránti kérelem elbírálására, amely az EUKK-val fennálló szerződéses jogviszonyának határozatlan idejű munkaszerződéssé való átminősítésére irányul. Másrészt, mivel az arra irányuló kérelmet, hogy a Törvényszék állapítsa meg az alperesek szerződéses kötelezettségeinek megsértését, a felperes nem a megsemmisítés iránti kérelem, és nem is a kártérítési kérelem alátámasztására terjesztette elő, a Törvényszék az említett ítélet 85. pontjában úgy ítélte meg, hogy e kérelmet úgy kell tekinteni, mint amely kizárólag arra irányul, hogy általános vagy elvi megállapítás útján határozzon, ami nem tartozik a Szerződések által ráruházott hatáskörökbe.

29 Végül a megtámadott ítélet 170. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az EUMSZ 268. cikk alapján hatáskörrel rendelkezik az R. Stockdale-t amiatt ért károk megtérítésére irányuló harmadik és negyedik kereseti kérelem elbírálására, hogy nem fogadtak el rá alkalmazandó egyértelmű jogállást. A Törvényszék szerint, amint az a megtámadott ítélet 162. pontjából kitűnik, az általában a KKBP, illetve a konkrétan a bosznia-hercegovinai EUKK hatálya alá tartozó szerződéses alkalmazottakra alkalmazandó általános szabályozás elfogadásával kapcsolatos esetleges vétkes mulasztást a Tanácsnak kell felróni, így e kereseti kérelmek ez utóbbi tekintetében elfogadhatók. E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 148. pontjában megállapította, hogy a Tanács feladata, hogy az Európai Tanács által meghatározott általános iránymutatások és stratégiai irányvonalak alapján kidolgozza a KKBP-t, és meghozza az e politika meghatározásához és végrehajtásához szükséges határozatokat. Márpedig adott esetben a KKBP keretében felvett szerződéses alkalmazottakra alkalmazandó jogi szabályozás elfogadása – a Törvényszék szerint – a KKBP végrehajtása, és ennélfogva a Tanács hatáskörébe tartozik.

A felek kérelmei

A fellebbezési kérelmek

30 A Spanyol Királyság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az az elsőfokú eljárás felperese által előterjesztett első kereseti kérelem tekintetében a bosznia-hercegovinai EUKK-t tekintette alperesnek, és

– állapítsa meg, hogy az első kereseti kérelem a Tanács tekintetében elfogadható, a bosznia-hercegovinai EUKK tekintetében pedig elfogadhatatlan.

31 R. Stockdale azt kéri, hogy a Bíróság:

– adjon helyt a Spanyol Királyság által benyújtott fellebbezésnek és

– kötelezze az alpereseket a jelen fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

32 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a Spanyol Királyságot kötelezze a Tanács részéről a jelen eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

33 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

34 Az EKSZ azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést mint megalapozatlant vagy ennek hiányában mint elfogadhatatlant, és

– a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

35 A bosznia-hercegovinai EUKK azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést mint elfogadhatatlant vagy mindenesetre mint megalapozatlant, és

– a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

A csatlakozó fellebbezésben foglalt kérelmek

36 R. Stockdale azt kéri, hogy a Bíróság:

– részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– nyilvánítsa elfogadhatónak a második (szerződéses jellegű) kereseti kérelmet, amely a munkáltatót terhelő kötelezettségek megsértése miatti kártérítésre irányul;

– állapítsa meg, hogy az első és a második (szerződéses jellegű) kereseti kérelem elfogadható annyiban, amennyiben azok valamennyi alperes ellen irányulnak;

– állapítsa meg, hogy a jogalkotás-kezdeményezés és az EUMSZ 336. cikkében szabályozott jogalkotási eljárás nem tekinthető úgy, mint amely nem tartozik a KKBP hatálya alá;

– állapítsa meg, hogy a (szerződésen kívüli jellegű) negyedik kereseti kérelem a Bizottság ellen irányuló részében is elfogadható, és

– az alpereseket kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére, és az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé.

37 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a csatlakozó fellebbezést mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant, és

– R. Stockdale-t kötelezze a Tanács részéről a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

38 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a csatlakozó fellebbezést mint elfogadhatatlant, vagy másodlagosan mint megalapozatlant, és

– R. Stockdale-t kötelezze a költségek viselésére.

39 Az EKSZ és a bosznia-hercegovinai EUKK azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a csatlakozó fellebbezést mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, vagy másodlagosan mint nyilvánvalóan megalapozatlant, és

– R. Stockdale-t kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

40 A jelen ügyben a Spanyol Királyság az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése alapján fellebbezést nyújtott be a Bírósághoz a megtámadott ítélettel szemben, amelyben a Törvényszék az R. Stockdale, a bosznia-hercegovinai EUKK volt szerződéses alkalmazottja által benyújtott azon keresettel szemben az elsőfokú eljárás alperesei részéről felhozott, a hatáskör hiányára és az elfogadhatatlanságra alapított kifogásokról határozott, amely kereset tárgya elsődlegesen az EUMSZ 263., EUMSZ 268. és EUMSZ 272. cikken alapuló, és többek között a megszüntető határozat jogellenességének megállapítására, valamint az e határozat miatt őt állítólagosan ért károk megtérítésére, a bosznia-hercegovinai EUKK-val fennálló szerződéses jogviszonyának határozatlan idejű munkaszerződéssé való átminősítésére, és az említett alpereseknek az R. Stockdale által elszenvedett szerződéses és szerződésen kívüli károk megtérítésének kötelezésére irányuló kérelem.

A felek érvei

41 A Spanyol Királyság kifejti, hogy a megtámadott ítélet meghozatalának időpontjában kérelmezte, hogy R. Stockdale támogatása végett beavatkozhasson a Törvényszék előtti eljárásba, de még nem engedélyezték részére, hogy beavatkozóként részt vegyen az eljárásban.

42 Fellebbezésének alátámasztására a Spanyol Királyság két jogalapra hivatkozik, amelyekkel vitatja a megtámadott ítéletet, amennyiben abban a Törvényszék megállapította, hogy a bosznia-hercegovinai EUKK a Tanácstól jogilag elkülönült szervnek minősül, amelyet az elsőfokú eljárás felperese által előterjesztett első kereseti kérelem tekintetében alperesi minőséggel rendelkezőnek kell tekinteni.

43 R. Stockdale úgy véli, hogy a fellebbezés megalapozott.

44 Az EKSZ és a bosznia-hercegovinai EUKK úgy véli, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan, de mindenesetre megalapozatlan. A Bizottság úgy véli, hogy a fellebbezés részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan. A Tanács szerint a fellebbezés megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

45 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének első bekezdése értelmében a Törvényszék eljárást befejező határozata ellen és annak az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó

eljárási kérdésről rendelkező határozata ellen a Bírósághoz fellebbezést lehet benyújtani. Ezen alapokmány 56. cikkének második bekezdése értelmében fellebbezéssel bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították.

46 Az említett alapokmány 56. cikkének harmadik bekezdése kimondja, hogy az Unió és az alkalmazottai közötti jogviták esetét kivéve fellebbezést nyújthatnak be azok a tagállamok és uniós intézmények is, amelyek a Törvényszék előtt folyó perbe nem avatkoztak be. Ilyen esetekben ezeknek a tagállamoknak és intézményeknek a helyzete az első fokon beavatkozó tagállamok vagy intézmények helyzetével azonos.

47 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 41–43. pontjában rámutatott, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése a tagállamok számára kiterjesztett jogot biztosít a fellebbezés benyújtására, amely eltér az ezen 56. cikk második bekezdésében foglalt általános szabálytól, amely szerint fellebbezéssel csak az a fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították, következésképpen a Törvényszék előtti eljárásban beavatkozó felek jogosultak fellebbezést benyújtani a Törvényszék eljárást befejező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozatai ellen.

48 E rendelkezés azonban korlátozza e kiterjesztett jogot, mivel „az Unió és az alkalmazottai közötti jogviták esetén” valamely tagállam vagy uniós intézmény csak akkor nyújthat be fellebbezést a jogerős határozattal szemben, ha beavatkozott a Törvényszék előtti eljárásba (lásd analógia útján: 2000. október 5-i Tanács kontra Busacca és társai ítélet, C-434/98 P, EU:C:2000:546, 21. pont).

49 E megfontolások fényében kell megvizsgálni, hogy a jelen ügyben a Spanyol Királyság által a megtámadott ítélettel szemben benyújtott fellebbezést úgy kell-e tekinteni, hogy azt „az Unió és az alkalmazottai közötti jogvitára” vonatkozó ügyben nyújtották be, és így az az alapokmány 56. cikkének harmadik bekezdése alapján elfogadhatatlannak minősül. Ezen értékelés keretében nemcsak e rendelkezés szövegét kell figyelembe venni, hanem azt a szövegkörnyezetet is, amelybe illeszkedik, valamint azon szabályozás célkitűzéseit is, amelynek az részét képezi.

50 Ami először is az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikke harmadik bekezdésének szövegét illeti, meg kell állapítani, hogy az „Unió és az alkalmazottai közötti jogviták” egy általános megfogalmazás, és az nem utal az EUM-Szerződésben előírt egyik jogorvoslati lehetőségre sem. Közelebbről, e rendelkezés nem tartalmaz semmilyen utalást az EUMSZ 270. cikkre, amely a közszolgálati jogviták területén különös jogorvoslati lehetőséget vezet be, amely különbözik az olyan általános hatályú jogorvoslati lehetőségektől, mint az EUMSZ 263. cikkben foglalt megsemmisítés iránti kereset, valamint az EUMSZ 340. cikk második és harmadik bekezdésével összefüggésben értelmezett EUMSZ 268. cikk által szabályozott kártérítési kereset.

51 Másodszor, ami azt a szövegkörnyezetet illeti, amelybe az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése illeszkedik, hangsúlyozni kell, hogy ezen alapokmány 50a. cikkének (1) bekezdése értelmében „[a] Törvényszék hatáskörrel rendelkezik az [EUMSZ] 270. [cikknek] megfelelően az Unió és alkalmazottai közötti jogviták elsőfokú elbírálására, beleértve az egyrészt valamennyi intézmény, szerv vagy hivatal, másrészt pedig azok alkalmazottai közötti azon jogvitákat, amelyek az Európai Unió Bíróságának hatáskörébe tartoznak.”

52 Ebből következik, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 50a. cikkének (1) bekezdése, amely meghatározza a Törvényszék mint az uniós közszolgálati jogvitákban eljáró bíróság hatáskörének terjedelmét, nemcsak az EUMSZ 270. cikkben szabályozott jogvitákat, vagyis az Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek körébe tartozó jogvitákat említi, hanem az „az egyrészt valamennyi intézmény, szerv vagy hivatal, másrészt pedig azok alkalmazottai közötti azon jogvitákat [is], amelyek az Európai Unió Bíróságának hatáskörébe tartoznak.” E rendelkezés ennélfogva nem értelmezhető úgy, mint amely a Törvényszék közszolgálati bírósági hatáskörét az EUMSZ 270. cikk hatálya alá tartozó jogvitákra korlátozza.

53 E körülmények között azt sem lehet megállapítani, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése – azáltal, hogy „az Unió és az alkalmazottai közötti jogvitákra” hivatkozik – kizárólag az EUMSZ 270. cikk hatálya alá tartozó jogvitákra vonatkozik, kizárva az EUMSZ 263. vagy EUMSZ 268. cikk alapján indított jogvitákat. Ugyanis az ezen alapokmány 50a. cikkének (1) bekezdésében szereplő „az Unió és alkalmazottai közötti jogviták”, valamint az 56. cikkének harmadik bekezdésében szereplő „az Unió és az alkalmazottai közötti jogviták” fogalom jelentése és terjedelme nem változhat ugyanezen aktuson belül attól függően, hogy melyik rendelkezésben használják ezt a fogalmat. Egyébiránt meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 270. cikkben e fogalom terjedelmét „az Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatában […] megállapított keretek között és feltételek mellett” fordulat korlátozza, így ugyanezen fogalomnak szükségszerűen szélesebb körűnek kell lennie, ha azt ilyen korlátozás nélkül használják, mint azt az említett alapokmány 56. cikkének harmadik bekezdése teszi. Ebből következik, hogy azon szövegkörnyezet alapján, amelybe ez utóbbi rendelkezés illeszkedik, nem állapítható meg, hogy az említett rendelkezés hatálya kizárólag az EUMSZ 270. cikk hatálya alá tartozó jogvitákra korlátozódna.

54 E tekintetben arra is emlékeztetni kell, hogy egyrészt az EUMSZ 270. cikkben, másrészt az EUMSZ 263. és EUMSZ 268. cikkben foglalt bírósági hatáskörök és jogorvoslati lehetőségek elhatárolását illetően a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy az EUMSZ 270. cikk az uniós bíróságoknak anyagi jogi hatáskört biztosít az e tisztviselők vagy alkalmazottak és az uniós intézmények közötti munkaviszonyból eredő jogviták elbírálására (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 10-i Missir Mamachi di Lusignano kontra Bizottság ítélet, C-417/14 RX-II, EU:C:2015:588, 41. pont; 2022. május 5-i Bizottság kontra Missir Mamachi di Lusignano ítélet, C-54/20 P, EU:C:2022:349, 41. pont).

55 Így az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróságok hatáskörrel rendelkeznek a valamely tisztviselő vagy alkalmazott és az őt alkalmazó uniós intézmény közötti minden jogvita elbírálására, még akkor is, ha kártérítési keresetről van szó, amennyiben e jogvita az érintett személy és ezen intézmény közötti munkaviszonyból ered (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 10-i Missir Mamachi di Lusignano kontra Bizottság ítélet, C-417/14 RX-II, EU:C:2015:588, 38. és 42. pont).

56 Az uniós bíróságoknak a közszolgálati jogviták elbírálására vonatkozó *ratione materiae* hatásköre ugyanis a szóban forgó jogvita eredetéből fakad, amint azt a jelen ítélet 54. pontja meghatározza, nem pedig magát a keresetet esetlegesen megalapozó jogalapból (lásd analógia útján: 2015. szeptember 10-i Missir Mamachi di Lusignano kontra Bizottság ítélet, C-417/14 RX-II, EU:C:2015:588, 50. pont; 2022. május 5-i Bizottság kontra Missir Mamachi di Lusignano ítélet, C-54/20 P, EU:C:2022:349, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

57 Harmadszor, a jelen ítélet 53. pontjában elfogadott értelmezést megerősíti az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdésében foglalt, a közszolgálati jogviták körébe tartozó ügyek kizárásának célja is, mivel e kizárás többek között a személyi állomány igazgatásával kapcsolatos jogviták egyedi jellegén alapul, amelyek csak egyedi határozatok megsemmisítéséhez (lásd analógia útján: 2000. október 5-i Tanács kontra Busacca és társai ítélet, C-434/98 P, EU:C:2000:546, 23. pont) vagy az uniós intézmények és szervek tisztviselői vagy alkalmazottai által elszenvedett személyes károk megtérítéséhez vezethetnek.

58 Ugyanis, amint arra a főtanácsnok az indítványának 42. pontjában lényegében rámutatott, az e rendelkezés által az intézményekre és a tagállamokra ruházott kiterjesztett jog célja az, hogy a kiváltságos kérelmezők „a jog őreként” a Bírósághoz keresetet nyújthassanak be az ítélkezési gyakorlat koherenciájának megőrzése érdekében, még abban az esetben is, ha a Törvényszék előtti eljárásban részt vevő felek készek elfogadni a Törvényszék által hozott ítéletet. Márpedig, mivel – amint arra a jelen ítélet előző pontja emlékeztet – a személyi állomány igazgatásával kapcsolatos jogviták egyedi jellegűek, valamely intézmény vagy tagállam esetleges keresete nem tartozik e célkitűzés körébe. A jogalkotó tehát kifejezetten lemondott e cél elérésének biztosításáról azáltal, hogy nem ismerte el e kiterjesztett jogot az intézmények és a tagállamok számára, korlátozva ezáltal az említett alapokmány 56. cikkének második bekezdésében előírt jogorvoslati lehetőségeiket.

59 Ami az egyedi jellegű kérdésekkel kapcsolatos hasonló jellegű jogvitákat illeti, nincs olyan ok, amely igazolná, hogy az Unió államait vagy intézményeit az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése alapján kiterjesztett fellebbezési jog illesse meg, és ezáltal beavatkozhasson a KKBP alkalmazottaira vonatkozó olyan jogvitákba, mint amelyekről a jelen ügyben szó van, miközben e jogot nem ismerik el számukra az EUMSZ 270. cikk alapján eljáró uniós tisztviselőket vagy alkalmazottakat érintő jogvitákra nézve.

60 Ez különösen igaz, mivel az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése – amennyiben az kivételt állapít meg az e cikk második bekezdésében foglalt azon általános szabály alól, amely szerint kizárólag a Törvényszék előtt beavatkozó felek jogosultak fellebbezést benyújtani a Törvényszék határozatai ellen – nem értelmezhető kiterjesztően.

61 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a jelen jogvita – nemcsak mivel az a megszüntető határozat jogellenességére vonatkozik, hanem azért is, mivel az e határozatból eredően állítólagosan elszenvedett károk pénzbeli megtérítésére, a szerződéses jogviszony határozatlan idejű munkaszerződéssé való átminősítésére, valamint szerződéses és szerződésen kívüli károk megtérítésére irányul – az R. Stockdale és a bosznia-hercegovinai EUKK közötti munkaviszonyból ered.

62 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a jelen jogvita egésze e munkaviszonyból ered, mivel e jogvita – mind a szóban forgó munkaszerződés megszüntetésének jogszerűségére, mind pedig az e felmondás miatt állítólagosan elszenvedett károk pénzbeli megtérítésére vonatkozó részében – keretében az uniós bíróság az említett munkaviszonyra vonatkozó értékeléseket fogalmazhat meg.

63 Egyebekben a jelen ügyben nyilvánvalónak tűnik, hogy R. Stockdale-nek az EUMSZ 263., EUMSZ 268. és EUMSZ 272. cikken alapuló kérelmei egyedi jellegű határozatra vonatkoznak.

64 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a jelen jogvitát az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése értelmében vett, „az Unió és az alkalmazottai közötti jogvitának” kell tekinteni.

65 E következtetést nem kérdőjelezi meg a Bíróság által feltett írásbeli választ igénylő kérdésre válaszul a Tanács, a Bizottság és az EKSZ által előadott azon érv, amely szerint a jelen jogvita nem tekinthető egyszerűen és kizárólagosan az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének harmadik bekezdése értelmében vett „az Unió és az alkalmazottai közötti” jogvitának, mivel annak tárgya túlterjeszkedik e meghatározáson, és intézményi jellegű szempontokat is érint. Ugyanis sem e rendelkezés szó szerinti értelmezése, sem teleologikus értelmezése nem teszi lehetővé, hogy az e rendelkezésben szereplő, „az Unió és az alkalmazottai közötti jogvitákra” vonatkozó kivétel értelmezésének terjedelmét a szóban forgó jogvita keretében felmerült jogkérdések jellegétől tegyék függővé.

66 Következésképpen a Spanyol Királyság által benyújtott fellebbezést mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A csatlakozó fellebbezésről

A felek érvei

67 Csatlakozó fellebbezésének alátámasztására R. Stockdale megismétli a megtámadott ítéletben ismertetett négy kereseti kérelmet, anélkül azonban, hogy pontosítaná az azok alapjául szolgáló jogalapokat.

68 Az első kereseti kérelemmel kapcsolatos fejtegetései keretében R. Stockdale arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor – a 2019/1340 határozat 4. és 6. cikkét az EUSZ 28. cikk (1) bekezdésével és az EUSZ 33. cikkel összefüggésben értelmezve –a bosznia-hercegovinai EUKK-t a KKBP olyan szervezetének tekintette, amely perképességgel rendelkezik, és amely az első kereseti kérelem tekintetében az egyetlen alperes. R. Stockdale szerint az Európai Unió különleges képviselői nem tekinthetők intézményeknek, sem jogi személyiséggel rendelkező szervezeteknek, így érvényesen nem minősíthetők „uniós szerveknek vagy hivataloknak”, és nem kezelhetők ugyanúgy, mint a KKBP más olyan szervezetei, amelyeket legalább perképességgel ruháztak fel.

69 Ami a második kereseti kérelmet illeti, R. Stockdale többek között a Törvényszék azon értékelését vitatja, amely szerint e kereseti kérelem egyrészt deklaratív hatályú megállapításra, másrészt pedig olyan kötelezésre irányult, amelyet a Törvényszék elfogadhatatlannak nyilvánított azon az alapon, hogy nem rendelkezik hatáskörrel annak meghozatalára. R. Stockdale szerint a Törvényszéknek meg kellett volna állapítania, hogy az e kereseti kérelemben hivatkozott szerződéses kötelezettségszegésekből eredő kártérítési kérelmek az EUMSZ 268. cikk alapján elfogadhatók.

70 Ami a harmadik kereseti kérelmet illeti, R. Stockdale vitatja a Törvényszéknek a bosznia-hercegovinai EUKK által felvett szerződéses nemzetközi alkalmazottakra alkalmazandó szabályokra vonatkozó elemzését, amelyeket álláspontja szerint az EUMSZ 336. cikk alapján kellett volna elfogadni.

71 A negyedik kereseti kérelmet illetően vitatja a Törvényszék elemzését, amely az intézményeknek az Unió szerződésen kívüli felelőssége alapján történő kötelezése iránti kérelemre vonatkozik.

72 A Bizottság, az EKSZ és a bosznia-hercegovinai EUKK úgy véli, hogy a csatlakozó fellebbezés elfogadhatatlan, de mindenesetre megalapozatlan. A Tanács úgy véli, hogy a csatlakozó fellebbezés részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

73 A Bíróság eljárási szabályzatának 176. cikke, valamint 178. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében a Törvényszék előtti szóban forgó ügyben részt vevő, a fellebbezésnek való helyt adásban vagy a fellebbezés elutasításában érdekelt felek – külön iratban, a válaszbeadványtól elkülönítve – csatlakozó fellebbezést terjeszthetnek elő, amelyben a kérelmeknek a Törvényszék határozata rendelkező részében szereplő döntésének egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére kell irányulniuk, a válaszbeadványban felhozott jogalapoktól és érvektől elkülönült jogalapok és jogi érvek alapján.

74 A jelen ügyben – ellentétben azzal, amit a Bizottság és a bosznia-hercegovinai EUKK a csatlakozó fellebbezésre adott válaszbeadványában állít – R. Stockdale a Spanyol Királyság által benyújtott fellebbezés kézbesítését követően válaszbeadványával együtt, külön iratban csatlakozó fellebbezést nyújtott be.

75 A Bíróság eljárási szabályzata 178. cikkének (3) bekezdése ugyanakkor előírja, hogy a csatlakozó fellebbezés alátámasztására felhozott jogalapoknak és jogi érveknek pontosan meg kell jelölniük a Törvényszék határozatában szereplő indokolás vitatott részeit.

76 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbezésben, ideértve a csatlakozó fellebbezést is, pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit és az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. E tekintetben, még ha lehetővé is teszi a fellebbezés a megtámadott ítélet kifogásolt részének azonosítását, elfogadhatatlannak kell nyilvánítani azt, ha az abban kifejtett érvelés nem kellően egyértelmű és pontos ahhoz, hogy lehetővé tegye a Bíróság számára a jogszerűségi felülvizsgálat elvégzését. Ha ugyanis valamely jogalap alapjául szolgáló alapvető elemek nem tűnnek ki kellően összefüggően és érthető módon a fellebbezés szövegéből, amely homályosan és kétértelműen van megfogalmazva, a Bíróság nem tudja a jogszerűségi felülvizsgálatát elvégezni anélkül, hogy a kereseten túlterjeszkedő határozatot hozna (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 29-i Arkema kontra Bizottság ítélet, C-520/09 P, EU:C:2011:619, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. március 23-i PV kontra Bizottság ítélet, C-640/20 P, EU:C:2023:232, 200. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

77 Azok az érvek is elfogadhatatlanok, amelyek a Törvényszék előtt kifejtett érvek megismétlésére vagy szó szerinti átvételére szorítkoznak, anélkül hogy megjelölnék azt a téves jogalkalmazást, amelyet a Törvényszék ezen érvek elutasításával követett el. Az ilyen fellebbezés nem felel meg az EUMSZ 256. cikk, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése, valamint a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerinti indokolási követelményeknek. Az ilyen fellebbezés ugyanis valójában egyszerűen a Törvényszékhez benyújtott keresetlevél újbóli megvizsgálására irányul, ami nem tartozik a Bíróság hatáskörébe (lásd ebben az értelemben: 2022. március 3-i WV kontra EKSZ ítélet, C-171/20 P, EU:C:2022:154, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

78 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen csatlakozó fellebbezés alátámasztására kifejtett érvelés nem felel meg a jelen ítélet 76. és 77. pontjában felidézett követelményeknek, ami meggátolja a Bíróságot abban, hogy jogszerűségi felülvizsgálatát elvégezze.

79 Ugyanis, amint azt az alperesek helyesen hangsúlyozzák, a csatlakozó fellebbezés alátámasztására felhozott számos érv nem jelöli meg a megtámadott ítélet azon pontjait, amelyek jogszerűségét vitatja, hanem megmarad az általánosítás szintjén, és az elsőfokú eljárásban előadott érvek

megismétlésére, illetve az alperesek által az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontok kifogásolására szorítkozik, megsértve ezzel a Bíróság eljárási szabályzata 178. cikkének (3) bekezdését. A többi érv nem egyértelmű, mivel nem tartalmaz következtetéseket, illetve nem teszi lehetővé a megtámadott ítélet azon elemeinek azonosítását, amelyekben a Törvényszék tévesen alkalmazta volna a jogot.

80 Ez különösen igaz a bevezető fejtegetésekre, valamint az első kereseti kérelemmel kapcsolatos fejtegetésekre, amelyek részben nem egyértelműek, részben pedig a fellebbezés szempontjából irrelevánsak, mivel azok az elsőfokú eljárás során más felek által kifejtett álláspontok vitatására és a Törvényszék előtt már kifejtett érvek megismétlésére szorítkoznak, anélkül hogy pontosan megjelölnék a Törvényszék által ezen érvek elutasításával elkövetett téves jogalkalmazást. Ezenkívül az Európai Unió különleges képviselői jogi személyiségének hiányára történő általános hivatkozással R. Stockdale nem tett eleget annak a követelménynek, hogy kellő pontossággal ismertesse az annak bizonyításához szükséges alapvető elemeket, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a 2019/1340 határozat 4. és 6. cikkét az EUSZ 28. cikk (1) bekezdésével és az EUSZ 33. cikkel összefüggésben, amikor úgy ítélte meg, hogy a bosznia-hercegovinai EUKK perképességgel rendelkező önálló jogi személy és az első kereseti kérelem tekintetében alperes.

81 A második kereseti kérelem keretében előadott fejtegetéseket illetően azt is meg kell állapítani, hogy R. Stockdale nem fejti ki kellő egyértelműséggel és pontossággal az alapvető elemeket ahhoz, hogy azok megfeleljenek a jelen ítélet 76. pontjában említett követelményeknek.

82 Ugyanez vonatkozik a harmadik és a negyedik kereseti kérelemmel kapcsolatos valamennyi fejtegetésre, amelyek tekintetében R. Stockdale szintén nem jelöli meg a megtámadott ítélet általa vitatni kívánt pontjait.

83 A fenti megfontolásokra tekintettel a csatlakozó fellebbezés nem felel meg a Bíróság eljárási szabályzata 178. cikkének (3) bekezdéséből eredő követelményeknek, következésképpen azt mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

84 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet a 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

85 Mivel a Spanyol Királyság a fellebbezése tekintetében pervesztes lett, a Tanács, a Bizottság, az EKSZ és a bosznia-hercegovinai EUKK kérelmének megfelelően kötelezni kell a fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

86 Mivel R. Stockdale a csatlakozó fellebbezése tekintetében pervesztes lett, a Tanács, a Bizottság, az EKSZ és a bosznia-hercegovinai EUKK kérelmének megfelelően kötelezni kell a csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság a Spanyol Királyság által előterjesztett fellebbezést mint elfogadhatatlant elutasítja.**

2) **A Bíróság a Robert Stockdale által előterjesztett csatlakozó fellebbezést mint elfogadhatatlant elutasítja.**

3) **A Bíróság a Spanyol Királyságot kötelezi a fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.**

4) **A Bíróság Robert Stockdale-t kötelezi a csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.**

Aláírások